'BAL

lui reprezentativ cu Portugalia

(din min. 46, **Florea**) — **Ghergheli, D. Popescu — Pircălab, Badea, Dridea I, S. Avram.** După cum se vede — un nume nou în lot: ploieșteanul **Florea**, un jucător care în ultima vreme s-a arătat în evidentă ascensiune.

Vineri, jucătorii care n-au fost folosiți ieri, adică **Dumitriu II, Codreanu, Sasu, N. Georgescu Andrei, Nunweiller III** și **Petescu** vor face un antrenament separat, urmînd ca toți

prezent în lupta pentru balon
Foto: T. Roibu

să participe și la un antrenament de tactică.

Echipa definitivă urmează a fi alcătuită azi.

Nu putem încheia aceste rînduri fără a scoate în evidență rezistența frumoasă opusă de Metalul București.

Știința Craiova—Komlo 1-1

CRAIOVA, 18 **(prin telefon).** Peste 2 000 de spectatori au asistat astăzi, în pofida timpului friguros, la întîlnirea internațională amicală care a opus echipele Știința Craiova și Komlo Banyasz. Cei care înscriu primii sînt oaspeții (min. 34 Lazaridis). Din acest moment studenții forțează egalarea pe care o obțin abia în min. 70, cînd Bărbulescu înscrie printr-un șut imparabil.

Au jucat formațiile: ȘTIINȚA: Papuc — Mihăilescu, Mincă, Gavrilă (Deliu), Deliu (Dumitrescu) — Bărbulescu, Bîtlan — Cîrciumărescu, (Vasilescu II), Anton, Eftimie, Ionescu (Cristoloveanu); KOMLO: Buus—Jerabek, Jozsa, Rupat, Boday—Soos, Pataki — Lazaridis, Korai, Lutz, Szigeti.

V. CHIETRARU - coresp.

Meci amical sîmbătă la Pitești

Sîmbătă se desfășoară la Pitești întîlnirea amicală de fotbal dintre echipele de categorie A, **Dinamo Pitești** și **Petrolul Ploiești.**

DIN VIAȚA SECȚIILOR

Steagul roșu — o echipă de la care așteptăm mai mult

Pe marginea comportării nesatisfăcătoare a fotbaliștilor brașoveni în acest sezon

De-a lungul anilor, echipa Steagul roșu și-a cîștigat un binemeritat prestigiu în fotbalul nostru. Tehnicienii, ca și spectatorii din toate orașele țării, au apreciat jocul matur, tehnic al acestei formații, frumusețea fazelor oferite de multe ori de componenții ei.

Ca urmare a muncii serioase depuse în procesul de pregătire de către antrenorii și jucătorii brașoveni, Steagul roșu a fost cotată, ani de-a rîndul, drept una dintre cele mai bune echipe de fotbal din țară, jucînd un rol important în campionat și participînd, de multe ori la lupta pentru titlu.

În ultimii ani, brașovenii au concurat de cîteva ori la primul loc în campionat, pe care n-au reușit să-l cîștige dar s-au clasat pe locuri în imediata apropiere a formației campioane. Pentru a nu ne duce prea mult în urmă vom aminti că în 1963 Steagul roșu Brașov s-a clasat pe locul al patrulea, iar anul trecut a ocupat același loc, fiind prima echipă din „provincie", după formațiile bucureștene Dinamo, Rapid și Steaua. De altfel, de mulți ani, Steagul roșu se clasează pe locuri fruntașe, niciodată mai jos de jumătatea clasamentului.

Nu sînt de neglijat nici comportările brașovenilor în meciurile internaționale. În afara unor frumoase succese în partide intercluburi, ei au dat iubitorilor fotbalului din țara noastră satisfacția cuceririi primei ediții, în 1961 a „Cupei Balcanice".

În asemenea condiții era firesc ca unii dintre componenții echipei brașovene să fie chemați în loturile reprezentative A sau de tineret, cîțiva dintre aceștia îmbrăcînd chiar tricoul național.

Am făcut această sumară trecere în revistă a palmaresului echipei brașovene pentru a-i sublinia meritele incontestabile și rolul ei în fotbalul românesc. Desigur, sînt merite reale nu numai ale jucătorilor ci și ale conducerii clubului, ale secției de fotbal, ale antrenorilor Silviu Ploeșteanu și Nicolae Proca.

Iată însă că, la ora actuală — în ciuda rezultatului de acum două zile, de la Zagreb — Steagul roșu este departe de a mai fi echipa din anii trecuți. Cea mai bună formație din provincie a campionatului încheiat acum cîteva luni se zbate, după 11 etape, în coada clasamentului, ocupînd locul 11, cu numai opt puncte din 22 posibile.

Ceea ce îngrijorează însă în legătură cu această formație nu este numai penuria de puncte în care se găsește, ci însuși jocul ei, comportarea pe teren. Este de-a dreptul alarmantă, în primul rînd, ineficacitatea echipei, capitol la care Steagul roșu a stabilit chiar un nedorit record: N-A MARCAT NICI UN GOL ÎN ULTIMELE CINCI ETAPE DE CAMPIONAT!

Acestea din urmă sînt, de fapt, semnele de întrebare cărora și noi — ca și numeroșii suporteri ai echipei brașovene, ca și ceilalți iubitori ai fotbalului — am căutat să le găsim un răspuns.

SCHIMBUL DE MÎINE A FOST NEGLIJAT!

Am discutat îndelung cu Ploeșteanu și Proca. Incercînd să explice comportarea actuală a echipei, ei ne arătau că nu dispun la această oră decît de 14—15 jucători. Ba, mai mult, adăugau ei, printre aceștia se numără și Hașoti care abandonase activitatea competițională, dar a fost rechemat pentru a-și aduce și el aportul la „rezolvarea" de moment a crizei.

De ce s-a ajuns la această situație?

Motivul este unul singur: echipa mergînd bine, avînd un „unsprezece" precis conturat, sudat, echilibrat, cu o comportare constant satisfăcătoare, antrenorii și conducerea secției au... uitat că totuși anii trec că Sigheti, Campo, Hașoti, Seredai, David, Mesaroș, Fusulan și alții n-o să poată juca o veșnicie că — mai de vreme sau mai tîrziu — ei vor părăsi fotbalul (Mesaroș, Seredai, Fusulan) sau randamentul lor nu va mai fi același (Hașoti, Sigheti, Campo). O acțiune de promovare a fost începută acum 3—4 ani (prin aducerea de jucători din categorii inferioare, ca Pescaru, Năftănăilă, Ivăncescu) dar, în trecutul apropiat, drumul bun a fost părăsit. Fapt este că la ora actuală Steagul roșu n-are cu cine să-și împrospăteze echipa și se recurge la soluții de felul celei cu Hașoti.

Am stat de vorbă și cu Ștefan Hidișan, fost component al 11-lui brașovean și care, de cînd nu mai joacă, se ocupă de pregătirea echipei de juniori. Intrebîndu-l ce elemente crede că ar putea fi promovate la ora actuală în echipa întîi, Hidișan ne-a citat cîteva nume (Bădițoiu, Lazăr, Rotaru, Stoi) dar ne-a precizat că aceștia mai au nevoie de un rodaj de cel puțin un an pentru a putea face față cerințelor categoriei A. Ne întrebăm: de ce preocuparea pentru întinerire se face în salturi, din 3 în 3 ani, doar cînd, vorba proverbului, „ajunge cuțitul la os"?

FORMULE NECORESPUNZĂTOARE DE ECHIPĂ

Antrenorul Ploeșteanu ne mai spunea că una din explicațiile slabei comportări a Steagului roșu este și aceea că în unele posturi este obligat să meargă „pe improvizații". În acest sens, ne spunea că nu are mijlocași și extreme „de meserie", că Năftănăilă și Sigheti nu sînt halfi, că Necula și Pescaru nu sînt extreme. Parțial, sîntem de acord cu această afirmație. Nu înțelegem însă de ce este folosit Pescaru ca extrem stînga, cînd el este mijlocaș, post pe care joacă în echipa națională de tineret, unde randamentul lui este bun. Dacă Năftănăilă nu este mijlocaș ci — așa cum ne spunea tov. Ploeșteanu — un jucător „de vîrf", ne întrebăm de ce nu este el folosit ca atacant central (pe locul unuia dintre cei care contribuie direct la bilanțul de „zero" goluri în cinci meciuri!), iar mijlocașul Pescaru să joace mijlocaș!? De asemenea, nu înțelegem de ce este ținut pe tușă Rotaru (component al echipei naționale de juniori, deci un tînăr ajuns la o oarecare valoare) și se recurge la rechemarea lui Hașoti, despre care se spune, ca de altfel și despre Campo și Sigheti, că joacă cu un randament de 40—50 la sută?

Poate se va argumenta că alcătuirea echipei este o problemă care-i privește exclusiv pe antrenori. De acord. Nu vrem să ne amestecăm în această treabă, dar lucrurile pe care le-am arătat mai sus ne-au izbit și pe noi, ca și pe mulți alții.

Brașovenii ni se plîngeau că n-au extreme. Că n-au nici la juniori, că n-au găsit nici în regiune... Să fim iertați, dar ne vine foarte greu să acceptăm acest argument. Sau, poate, se caută extreme gata făcute, eventual direct de valoarea lui Hașoti și David, în cele mai bune zile ale lor...

DAR INSTRUIREA?

In asemenea situații, se ridică pe bună dreptate și problema calității muncii de instruire. Cele cîteva zile pe care le-am petrecut la Brașov au fost insuficiente ca să putem trage concluzii asupra acestui aspect. Mărturisim însă că, în ori ce caz, munca depusă de-a lungul anilor de antrenorul Ploeșteanu, cunoscut pentru capacitatea și bunele rezultate obținute de el în trecut, ne fac să credem că procesul de instruire se face corespunzător. De altfel, această apreciere a fost exprimată și de antrenorul federal Nicolae Petrescu care a urmărit aproape două săptămîni antrenamentele Steagului roșu, ca trimis al F.R.F., precum și de tov. Teodor Verdeș, secretarul tehnic al clubului.

Găsim interesant să notăm totuși o mărturisire a tov. Silviu Ploeșteanu, care ne spunea că în această toamnă a încercat să introducă o serie de lucruri noi în antrenamentul și jocul echipei, dar că „s-a cam repezit" în sensul că n-a avut, cum spunea textual, „elementul OM" cu care să poată pune în practică cele dorite. Acest lucru s-a repercutat, fără îndoială, asupra comportării echipei. Dacă așa stau lucrurile, credem că antrenorul Ploeșteanu — și, poate, nu numai el — ar fi trebuit să se gîndească mai mult atunci cînd a început acțiunea mai ales că — după atîția ani de activitate la Steagul roșu — cunoaște mai bine ca oricine calitățile și posibilitățile de progres ale jucătorilor.

Am văzut ultimele două jocuri ale brașovenilor. Cu Steaua — la Brașov și cu Știința — la Cluj. Deficiența principală a echipei în ambele jocuri a fost aceeași: INEFICACITATEA. Cu cîteva etape înainte, ziariștii și observatorii federali remarcau în legătură cu jocul „stegarilor" același lucru: joc destul de bun în cîmp dar... ineficacitate totală. Aceste slăbiciuni care se manifestă în mod repetat ne fac totuși, fiindcă sîntem la capitolul instruire, să ne întrebăm dacă în antrenamentele echipei, mai concret ale înaintării, există destulă preocupare pentru îmbunătățirea finalizării, pentru jocul simplu, eficace. Oare, n-ar trebui ca antrenorul să intervină hotărît pentru a elimina din jocul înaintării acele combinații sterile, pe metru pătrat, care se vede că n-au nici o persepectivă? Poate că antrenorul Ploeșteanu ar trebui să-și revizuiască planurile de antrenament, să acorde — în cadrul lor — mai multă pondere EFICACITĂȚII.

Să sperăm că partida de la Zagreb va însemna, și din acest punct de vedere, un început...

ȘI MAI E CEVA...

...și anume, pregătirea morală și de voință, dăruirea din partea jucătorilor, unitatea sufletească a echipei, capitole la care Steagul roșu era, într-un trecut nu prea îndepărtat, un exemplu.

Dați-ne voie ca, ajungînd aici, să dăm cuvîntul unor foști jucători ai acestei echipe, oameni de bază ai Steagului roșu de acum cîțiva ani, azi oameni de bază în atelierele unde se făuresc „Carpații" și „Bucegii". Este vorba de portarul Constantin Ghiță și de stoperul Octavian Zaharia, doi dintre cei care au adus formația brașoveană din campionatul regional pînă pe primele locuri în categoria A a țării.

Pe ZAHARIA l-am găsit în secția de tratament termic a uzinei. Am discutat cu el situația actuală a echipei și ne-a dat cîteva lămuriri pe care le transcriem: *„Noi, cei care am jucat înainte la Steagul roșu, sîntem afectați de comportarea actuală și de rezultatele echipei noastre. Am impresia că jucătorii de azi nu mai privesc pregătirea lor cu aceeași seriozitate cu care o priveau cei din generația mea. Pot să spun deschis că acum sînt în echipă jucători tineri mai talentați decît eram noi la vîrsta lor. Numai că, marea greșeală pe care o comit este aceea că își închipuie că totul se rezolvă numai prin talent. Este total greșit. Pentru a fi bun jucător, pentru a-ți da contribuția la buna prezentare a echipei din care faci parte, trebuie să și muncești, pentru că sportul de performanță dă satisfacții, dar cere și sacrificii! La ora actuală în echipa uzinei noastre nu mai există respectul reciproc care exista între noi, cei care jucam odată. Ar trebui ca jucătorii să se ajute mai mult unul pe altul, atît în meciuri cît și la antrenamente, să fie cu adevărat prieteni nu simpli coechipieri.*

N-aș putea spune că nu se lucrează la antrenament. Se lucrează, dar ceea ce se acumulează pe terenul de antrenament se pierde în altă parte. In acest sens, cele petrecute nu de mult cu Adamache sînt elocvente. Desigur, echipei noastre îi trebuie (și îi trebuia mai de mult) o infuzie de tineret. E necesar însă ca tinerii să înțeleagă că o dată ajunși în echipa întîi nu însemnează că nu mai au ce învăța, că nu trebuie să mai lupte, că promovarea în formația de seniori este un scop în sine, dincolo de care nu li se mai poate cere nimic.

Personal socotesc că declinul Steagului roșu se datorește în primul rînd jucătorilor. Și mai cred că redresarea echipei depinde îndeosebi de ei. Sper că jucătorii vor găsi resursele necesare pentru a trece acest impas.

Ne-a vorbit apoi CONSTANTIN GHIȚĂ, maistru într-o secție Motor. *„Deși poate repet ce v-a spus Zaharia țin și eu să subliniez că dăruirea actualilor jucători nu mai este cea din anii trecuți. Mobilizarea lor e insuficentă. Pe Gane, de pildă, nu-l caracterizează spiritul de luptă și, ca atare, doar cu subtilitățile lui tehnice nu se poate impune în fața unei apărări sobre, atente. Apoi, mai e ceva, foarte important: lotul redus de care dispune în prezent echipa. Acest lucru a creat în rîndurile jucătorilor ideea „senatorismului de drept". Nu mai există teama de a pierde locul, nu mai există emulație. În spatele lui Năftănăilă, Gane sau Goran de exemplu, mai stă cineva care să le ia locul? Am să dau un exemplu. Eram titular în echipă. In clipa cînd am simțit în spate prezența lui Cerneanu, deși eram la o vîrstă mai înaintată, am început să mă pregătesc mai asiduu ca oricînd. Eu nu doream să cedez locul, fiindcă iubeam mult echipa și fotbalul; Cerneanu vroia și el să se afirme. Or, din această întrecere, sportivă, am cîștigat amîndoi și, implicit, echipa care — cred eu — putea dispune oricînd de un portar care să facă față.*

In altă ordine de idei, pot să spun că la Steagul roșu creșterea elementelor proprii a lăsat mult de dorit în ultimii ani. Această poliță o plătim în momentul de față".

★

Am mai discutat și cu alți oameni, mai mult sau mai puțin legați de echipa Steagul roșu: activiști ai clubului, membri ai UCFS din uzină, simpli suporteri. Ne pare însă rău că n-am putut vorbi și cu tov. Teodorescu, președintele secției de fotbal a clubului. L-am căutat în uzină, l-am așteptat ceasuri întregi la sediul clubului unde știa că ne aflăm și ne spusese la telefon că va veni dar — pînă la urmă — întîlnirea pe care am dorit-o n-a avut loc. Noi gîndeam că poate ar fi avut ceva de spus privitor la activitatea secției. Se pare însă că situația echipei nu prea îl îngrijorează... Altfel, nu vedem de ce ne-a evitat. Deci ne poate scrie și noi îi vom publica părerea. Doar e șeful secției de fotbal...

CÎTEVA CONCLUZII

Situația echipei Steagul roșu este grea. Credem însă că ea poate depăși momentul dificil prin care trece, pentru că antrenorii și jucătorii au posibilități mult mai mari decît cele arătate în acest tur al campionatului, așa cum au dovedit — repetăm — în meciul cu Zagreb din „Cupa orașelor tîrguri".

Pentru aceasta e nevoie însă de:

- **o preocupare majoră din partea conducerii clubului și a secției pentru găsirea celor mai rapide și mai eficace măsuri organizatorice, în vederea îmbunătățirii procesului de instruire și educație;**
- **grijă pentru împrospătarea lotului, muncă în perspectivă cu juniorii, curaj în promovarea tineretului;**
- **mai multă atenție structurii și calității antrenamentelor, mai ales în ceea ce privește atacanții;**
- **întărirea muncii educative cu jucătorii, preocuparea pentru crearea în rîndurile echipei a unui climat de muncă, de prietenie, de respect reciproc.**

Și nu numai atît.

RADU URZICEANU
CONSTANTIN ALEXE.

ONOSPORT

3 13 de duminică
rogram: meciurile
— Turcia și un-
dian A și B.

tui concurs:
igalia
ia
ntina
)

li
io
doria
ia
nta
ova
na

)amnei nr. 2 înmi-
oncursul televizat
mbrie 1965.
itorilor de 120 000

lei de la concursul Pronoexpres din 3 noiembrie a.c.: Zburătură Mandache și Pîrvulescu Eugenia din București

Rubrică redactată de Loto-Pronosport.